

hold til Skatten, og saa begyndte den højtærede Minister med at sige, at han havde taget billig Champagne, naar han skulde regne ud, hvorledes denne Spiritus beskattes i Forhold til Værdien. Hvorfor den højtærede Finansminister har gjort det, forstaar jeg ikke. Thi det, jeg vilde vise gennem min Opstilling, og det, den højtærede Finansminister skulde modbevise, var jo netop dette, at de dyreste Vine vare lavest beskattede i Forhold til Værdien; medens Rigmandsforbruget var beskattet med ca. 10 pCt. af Værdien, var det almindelige Forbrugs Værdibeskatning 120 pCt. Jeg forstaar ikke, hvorfor den højtærede Finansminister tager Champagne til 3 Kr. Flasken. Man kan selvfølgelig regne Værdien af den Sort ud ogsaa, men det vedrører ikke den Skala, jeg ønskede at opstille. Dernæst vil den højtærede Finansminister, naar man taler om Rigmandsforbruget, hvilket jeg har gjort, dog vel ikke forsøge at bilde denne Forsamling ind, at Rigmændene her i Danmark drikke Champagne til 3 Kr. Flasken. Jeg tror overhovedet ikke, den Vare eksisterer; det er i alt Fald ikke Champagne, hverken fra Tyskland eller fra Frankrig; en lettere tysk mousserende Vin faas ikke en Gang til den Pris; det maa være et fuldkomment Kunstfabrikat, den højtærede Finansminister her har forelsket sig i, og jeg vil til Ære for hans Smag tro, at det kun er i denne Forsamling, han har forelsket sig i det, og at han ikke selv nyder det i en festlig Stund; jeg tror nemlig, Nydelsen vil være meget begrænset. Nej, det, man taler om, naar man taler om Rigmandsforbrug af Champagnevine, er selvfølgelig de ægte franske Champagner, som i Vinhandelen koste 6 Kr 50 Øre à 7 Kr. Flasken, og det er Værdibeskatningen af disse, man bør sammenstille. Jeg talte tillige om de meget udsøgte Hvid- og Rødvine, Slotsaftapninger og lignende, hvis Pris langt kan overstige den Pris af 6½ à 7 Kr., jeg her taler om.

Men hvorledes er det nu, at den højtærede Finansminister eller hans Kilder beregne Værdien her? Den højtærede Finansminister siger: Den Flaske Vin koster 3 Kr. i Handelen, Skatten er 60 Øre pr. Flaske; 60 Øre i Forhold til 3 Kr. er 20 pCt. Men det er jo en aldeles forkert Beregning, der intet som helst har at gøre med Udfindelsen af, hvorledes Varens Værdi staar i Forhold til Skatten. Det, den højtærede Finansminister stiller overfor hinanden, er Varens Værdi plus Skatten i Forhold til Skatten. Den højtærede

Minister har undertiden forelsket sig i Skat paa Skatten; det Standpunkt begynder han at forlade, og jeg tror ogsaa, han kommer til at forlade det, naar han stiller Skatten overfor Værdien tillagt Skatten. Naar man vil foretage den rigtige Beregning, maa man gaa følgende Vej: Før den sidste Forhøjelse — den var ikke indtraadt paa det Tidspunkt, jeg gjorde min Beregning — kostede en Flaske Øl 11 Øre. Deraf er Skatten 2,27 Øre. I det Øjeblik en Mand gaar ind i en Butik og køber en Flaske Øl til 11 Øre, betaler han til Staten 2,27 Øre. Hele Værdien af det, han faar af den handlende, er 11 Øre ÷ 2,27 Øre, altsaa 8,73 Øre. Dette Tal repræsenterer Betalingen for Produktionen, Transporten fra Produktionsstedet til den handlende, Omsætningen, Uddelingen o. s. v. Det er disse Tal, 8,73 og 2,27 Øre, man maa stille op imod hinanden. Den nye Skat udgør 3,60 Øre, og overfor dette Tal maa stilles de 8,73 Øre. Resultatet bliver, at Øllets Beskatning er 40 pCt. af Værdien. Paa samme Maade vil det vise sig, at Champagnevin af den Art, jeg omtalte, til 6½ à 7 Kr., vil blive beskattet med 9 à 12 pCt. af Værdien. — Den højtærede Finansminister bød ogsaa i Dag Forsamlingen her en meget billig Rødvin; ganske saa slet som den Champagne, Finansministeren trakterede os med, var den ganske vist ikke, det skal jeg erkende. Det er jo muligt, at Finansministeren, hvis han er en stor Forbruger af Rødvin og kan tage den hjem i Fustager og aftappe den selv, kan have en nogenlunde drikkelig Rødvin for 65 Øre Flasken, men jeg har tilladt mig at regne med Rødvin, som maa anses for at være en almindelig billig Rødvin, saaledes som den antagelig drikkes af den velstaaende Klasse af Befolkningen — jeg beder stadig bemærket, at jeg har villet stille op overfor hinanden Rigmandsforbruget, den velstaaende Befolknings Forbrug, den jævne Befolknings Forbrug og den fattige Befolknings Forbrug —, nemlig med Rødvin til 1 Kr. à 1 Kr. 10 Øre Flasken. Jeg tror ikke, man vil betragte det som en overdaadig Flaske Vin. Den vil blive beskattet med den af mig angivne Procent.

Nu er der det mærkelige, at medens den højtærede Finansminister serverer os Vine af en meget billig Kvalitet, fremstiller han Forbruget af Brændevin som adskilligt kostbarere, end jeg maa formode, det virkelig er. For det første serverede den højtærede Finansminister os Brændevin af en besynderlig Styrkegrad — jeg